

Γιάννης Ζησιμόπουλος - Γιάννης Σουλές

Ενημερωθήκαμε στις 7 Αυγούστου 2019 από ηλεκτρονικές σελίδες για τις θέσεις της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας αναφορικά με τα **Δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΔΙΕΚ)**.

Ενδεικτικό της χρόνιας απαξιωτικής συμπεριφοράς των κυβερνήσεων έναντι των συναδέλφων Εκπαιδευτών ΔΙΕΚ, είναι πως τις θέσεις της νέας πολιτικής ηγεσίας δεν μπήκε καν στον κόπο να κοινοποιήσει με ένα δελτίο τύπου το ίδιο το Υπουργείο ή η Γενική Γραμματεία Δια Βίου Μάθησης.

Τις απόψεις του προσφάτως διορισμένου από τη νέα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας Γενικού Γραμματέα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Δια Βίου Μάθησης κου Βούτσινου, ανέλαβε να δημοσιοποιήσει «δια τυμπανοκρουσιών» το Σωματείο Εκπαιδευτών Δημοσίων ΙΕΚ (ΣΕΔΙΕΚ).

Ας προχωρήσουμε όμως και στην ουσία των φερόμενων ως δηλώσεων του κου Βούτσινου, φορέα της κυβερνητικής πολιτικής για την Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση. Αντιγράφουμε από το **Δελτίου Τύπου ΣΕΔΙΕΚ-Βούτσινου:**

«Λόγω πίεσης χρόνου και προκειμένου να ξεκινήσουν τα μαθήματα των Δ.Ι.Ε.Κ την 01/10/2019 δεν έγινε καμία αλλαγή ως προς την Προκήρυξη Πρόσληψης Εκπαιδευτών Δ.Ι.Ε.Κ.»

Αλήθεια, χρειάζονται δύο μήνες για να αποτυπωθούν τα πάγια αιτήματα των συναδέλφων εκπαιδευτών ΔΙΕΚ στη σύμβαση;;; Δύο μήνες δεν είναι αρκετοί στο Υπουργείο Παιδείας και

στην πολιτικά διορισμένη ηγεσία της ΓΓΔΒΜ να αναμορφώσει τη σύμβαση;;;

Ωστόσο, χρειάστηκαν μόνο λίγες ημέρες για να προωθήσει το Υπουργείο Παιδείας την κατάργηση του κατεκτημένου με αγώνες Πανεπιστημιακού ασύλου.

Χρειάστηκαν μόνο 10 λεπτά για να φέρει πραξικοπηματικά προς ψήφιση στη βουλή την κατάργηση υποχρέωσης των εργοδοτών να αιτιολογούν την απόλυση εργαζομένου (γεγονός -που μεταξύ άλλων- προκάλεσε την αποχώρηση όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης από τη διαδικασία ψηφοφορίας).

Όταν πρόκειται να προωθηθούν τα συμφέροντα του ΣΕΒ και των επιχειρήσεων, κυβέρνηση και Υπουργείο Παιδείας «υπερβάλλουν εαυτό». Όταν όμως πρόκειται για τα δικαιώματα των εργαζομένων, χρειάζεται χρόνος (!!!), ώστε δια της διολίσθησης να μη γίνει ποτέ τίποτε, ή να μεταβληθούν τα πράγματα επί το δυσμενέστερο.

Και συνεχίζει το Δελτίο Τύπου ΣΕΔΙΕΚ-Βούτινου:

«Ενημερώθηκε για το πρόβλημα που δημιουργείται σε πλήθος Συναδέλφων με τις ασφυκτικές ημερομηνίες κατάθεσης του φακέλου με τα δικαιολογητικά τους εν μέσω θερινών διακοπών και μας υποσχέθηκε ότι θα εξετάσει την παράταση της κατάθεσης αυτών, ακόμα και το ενδεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής των φακέλων προς διευκόλυνσή των Εκπαιδευτών»

Τελικά δόθηκε παράταση 4 ημερών στην κατάθεση των φακέλων. Αλλά η γενναιοδωρία Υπουργείου και Γραμματέα ΔΒΜ αρχίζει και τελειώνει κάπου εδώ. «Ακριβοί στα πίστουρα και φθηνοί στο αλεύρι»...

Γενικολογίες για τις πληρωμές μας (ούτε κουβέντα για πληρωμή στις 13 Αυγούστου αλλά ούτε και για τις 27 Αυγούστου, ημερομηνίες κατά τις οποίες πληρώνει η Ενιαία Αρχή Πληρωμών), ρύθμιση του ζητήματος των μη πιστοποιημένων συναδέλφων με ακριβώς τον ίδιο τρόπο που το ρύθμισε το Υπουργείο επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ (ωρομίσθιο διαφορετικό-μικρότερο από αυτό των πιστοποιημένων συναδέλφων;;;), και εν τέλει αναπαραγωγή ενός συστήματος συναδέλφων πολλαπλών ταχυτήτων με μόνο κοινό χαρακτηριστικό τις μακρές περιόδους απλήρωτης εργασίας, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. **Και φυσικά ούτε κουβέντα για τον απαράδεκτο χαρακτήρα της σύμβασης που υπογράφουμε (Σύμβαση Ανάθεσης Έργου).**

Προεκλογικά κόπτονταν βουλευτές και πολιτευτές της Νέας Δημοκρατίας για το γεγονός ότι δεν έχουμε πληρωθεί. Μετεκλογικά, χτύπημα στην πλάτη, γενικολογίες και θέατρο του παραλόγου. Γιατί είναι θέατρο του παραλόγου να επικαλείται από το βήμα της βουλής η κα Κεραμέως πως **«επιλύεται το πρόβλημα των απλήρωτων εκπαιδευτών ΔΙΕΚ»** κάνοντας ό,τι ακριβώς έκανε και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, μόνο και μόνο για να κατηγορήσει το ΣΥΡΙΖΑ.

Γινόμαστε οι απλήρωτοι συνάδελφοι των ΔΙΕΚ το αντικείμενο της μικροκομματικής αντιπαράθεσης ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, όπου ξαφνικά, όλοι μας θυμήθηκαν αλλά κανένας δε θέλει να λύσει και το πρόβλημα.

Ποιο είναι όμως το πραγματικό πρόβλημα που αφορά τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους των ΔΙΕΚ και τα ΔΙΕΚ εν γένει, το οποίο δε θέλει η κυβέρνηση να το λύσει;

Το πραγματικό πρόβλημα για τα ΔΙΕΚ δεν μπορεί παρά να ανάγεται στο ρόλο της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης και εντός αυτής των σχέσεων εργασίας των εκπαιδευτών ΔΙΕΚ, θεσμό τον οποίο κρατάμε όρθιο και με αξιοπρέπεια μέσα στην αίθουσα και στο εργαστήριο. Υπάρχει σχεδιασμός για ένα εκπαιδευτικό σύστημα πραγματικά Δημόσιας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης στην υπηρεσία των αναγκών της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας των εργαζόμενων και της νεολαίας;

Η απάντηση είναι πως ούτε αυτή ούτε και η προηγούμενη κυβέρνηση είχαν μια τέτοια προτεραιότητα. Η υποχρηματοδότηση των δομών επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, ο διακηρυγμένος προσανατολισμός στην ιδιωτική εκπαίδευση και στην «ενίσχυση της πελατείας» των επιχειρηματικών ομίλων της εκπαίδευσης, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτών στις δομές Δια Βίου Εκπαίδευσης και Επαγγελματικής Κατάρτισης, η πρακτική άσκηση σε συνθήκες άγριας εκμετάλλευσης των σπουδαστών, αποτελούν αδιάψευστο μάρτυρα αυτής της -επί σειρά ετών- πολιτικής.

Να μη μας διαφεύγει και η «μεγάλη εικόνα» της υποτίμησης της μισθωτής εργασίας καθ' όλη τη διάρκεια της μνημονιακής περιόδου, με την αποσάρθρωση του συστήματος εργασιακών σχέσεων, καθώς και οι δεσμεύσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για περεταίρω ελαστικοποίηση της αγοράς εργασίας και των εργασιακών σχέσεων.

Άμεσες προτεραιότητες για τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτών ΔΙΕΚ

Αξίζει να επισημάνουμε πως οι καθυστερήσεις στις πληρωμές δεν είναι πρόσφατο χαρακτηριστικό, ούτε και πρωτοτυπία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, κατά τη διάρκεια της κυβερνητικής θητείας ΣΥΡΙΖΑ τα πράγματα δεν έγιναν χειρότερα (βεβαίως δεν έγιναν και καλύτερα!!!), απλά διατηρήθηκε η ίδια απαράδεκτη κατάσταση που είχε παγιωθεί τα τελευταία δέκα και πλέον χρόνια. Οι παλαιότεροι συνάδελφοι θα θυμούνται πως η καθυστέρηση αποπληρωμής των δεδουλευμένων μας ήταν σε κάποιες περιπτώσεις παραπάνω από 2 έτη. Η κατάσταση αυτή παγιώθηκε την μνημονιακή περίοδο, ενώ παράλληλα μειώθηκε το ωρομίσθιο και έκτοτε δεν έχει επανέλθει, παρά τη συντριπτική απώλεια και μείωση των εισοδημάτων των συναδέλφων την ίδια χρονική περίοδο.

Να επισημάνουμε και κάτι ακόμα. Ίσως το σημαντικότερο. Η καθυστέρηση στην καταβολή των αμοιβών μας είναι νομιμοποιημένη από το χαρακτήρα της σύμβασης που υπογράφουμε. Δηλαδή από το γεγονός πως υπογράφουμε «Σύμβαση Μίσθωσης Έργου» με την οποία αποδεχόμαστε πως η «καταβολή της αμοιβής στον/ην εκπαιδευτή/τρια θα γίνει με την ολοκλήρωση του Έργου» (όρος 4 στην τελευταία σύμβαση του εαρινού εξαμήνου 2019Α, αλλά και στο σχέδιο σύμβασης της τρέχουσας πρόσκλησης, βλ. σελ. 53-54 όρος 4).

Να θυμίσουμε πως το απαράδεκτο καθεστώς της «Σύμβασης Μίσθωσης Έργου» δεν παράγει τη νόμιμη υποχρέωση μηνιαίας καταβολής των αποδοχών μας όπως συμβαίνει σε άλλες δομές Εκπαίδευσης Ενηλίκων, π.χ. στα ΙΕΚ του ΟΑΕΔ όπου υπογράφεται «Σύμβασης Εργασίας Ορισμένου Χρόνου», δηλαδή εξαρτημένης σχέσης εργασίας. Να θυμίσουμε επίσης πως μέχρι το χειμερινό εξάμηνο 2010Β στα ΔΙΕΚ υπογράφονταν «Συμβάσεις Εργασίας Ορισμένου Χρόνου».

Το απαράδεκτο καθεστώς της «Σύμβασης Μίσθωσης Έργου» εγκαινίασε η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ το εαρινό εξάμηνο 2011Α και συνέχισαν όλες οι μετέπειτα μνημονιακές κυβερνήσεις (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τώρα της ΝΔ).

Συνεπώς η ελάχιστη κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων μας ως εκπαιδευτές ΔΙΕΚ δεν μπορεί παρά να εστιάζει στα εξής:

A) Άμεση καταβολή των δεδουλευμένων μας στις 27 Αυγούστου. Φτάνουν πια οι δικαιολογίες και ο εμπαιγμός

B) Αύξηση του ωρομισθίου για όλες/όλους τις/τους συναδέλφισσες/συναδέλφους χωρίς διακρίσεις, ώστε να αντισταθμιστούν οι εισοδηματικές απώλειες που έχουμε υποστεί κατά

τη διάρκεια της μνημονιακής περιόδου

Γ) Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Καμιά διάκριση στο ωρομίσθιο για πιστοποιημένους και μη πιστοποιημένους συναδέλφους

Δ) Άμεσα υπογραφή Σύμβασης Εξαρτημένης Εργασίας Ορισμένου Χρόνου, με μηνιαία καταβολή των αποδοχών μας και με όλα τα εργασιακά δικαιώματα που απορρέουν από το χαρακτήρα της σύμβασης (άδειες, αποζημίωση απόλυσης κ.λπ).

Ε) Δρομολόγηση προσλήψεων μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού στις δομές Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης

Φυσικά οι διεκδικήσεις αυτές δεν μπορούν να είναι συντεχνιακού τύπου, ούτε και μπορούμε να αγνοούμε πως θα πρέπει να αναπτύσσονται παράλληλα με την πάλη για την υπεράσπιση συνολικά του Δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες. Είναι παντελώς ουτοπικές και εκτός πραγματικότητας διεκδικήσεις που στοχεύουν απλά να διατηρήσουν την υπάρχουσα κατάσταση «για να τη βγάλουμε ακόμα μια χρονιά». Όταν ατονούν πλευρές της δημόσια εκπαίδευσης αυτή υποβαθμίζεται συνολικά. Δεν μπορούμε να πανηγυρίζουμε για το πάγωμα των «διετών προγραμμάτων» επειδή θα τη «βγάλουμε ακόμα μια χρονιά» στα υποβαθμισμένα ΔΙΕΚ, τη στιγμή που στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις διευρύνονται κάθε χρόνο (μαζικές προσλήψεις έχουν να γίνουν από το 2008...), ή όταν στα Δημόσια Πανεπιστήμια καταργείται το άσυλο για να κάνουν ανενόχλητα business οι επιχειρήσεις, ή όταν προετοιμάζεται μεθοδικά η δραστική συρρίκνωση του αριθμού των εισακτέων στα Δημόσια Πανεπιστήμια (επιαναφορά της συζήτησης για τη βάση του 10) ενώ την ίδια στιγμή συζητείται ξανά η αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος και η προώθηση των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Η «μεγάλη εικόνα» -όπως συχνά διδάσκουμε στους σπουδαστές μας- δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει προκειμένου να ερμηνεύσουμε τις πολιτικές στους επιμέρους χώρους, αλλά και για να αλλάξουμε τις πολιτικές στους επιμέρους χώρους. Στη βάση αυτή, στις άμεσες προτεραιότητές μας είναι η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ και του ΔΩΡΕΑΝ χαρακτήρα της.

Πώς πρέπει να παρέμβουμε οι συνάδελφοι εκπαιδευτές των ΔΙΕΚ;

Απ' ό,τι φαίνεται στο Δελτίο Τύπου ΣΕΔΙΕΚ-Βούτσινου, το Υπουργείο διαλέγει το βολικό συνομιλητή του, το ΣΕΔΙΕΚ. Το ΣΕΔΙΕΚ πασχίζει σε κάθε ευκαιρία να δηλώσει πως είναι «το μοναδικό σωματείο που εκπροσωπεί τους εκπαιδευτές ΔΙΕΚ» και μαθαίνουμε από το Δελτίο Τύπου ΣΕΔΙΕΚ-Βούτσινου πως θα συν-διαμορφώσει με το Υπουργείο τη νέα σύμβασή μας.

Επειδή όμως με βάση αυτή τη σύμβαση θα πληρωνόμαστε εμείς και όχι τα κομματικά στελέχη του υπουργείου, δικαιούμαστε να πούμε τα εξής, μιας και δεν τρώμε κουτόχορτο.

Α) Οι εκπαιδευτές ΔΙΕΚ κατά τόπους εκπροσωπούμαστε –εφόσον είμαστε μέλη αυτών- ουσιαστικά και τυπικά (με βάση το νόμο) από τα πρωτοβάθμια Σωματεία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών (όπως π.χ. ο Σύλλογος Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών-ΣΙΕΛ νομού Αχαΐας).

Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, καθώς οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου (σε φροντιστήρια, Ιδιωτικά και Δημόσια ΙΕΚ, ΚΔΒΜ, ΚΕΚ, παντός τύπου φορείς της ιδιωτικής εκπαίδευσης) χρειάζεται να είναι ενωμένοι και όχι κατακερματισμένοι, προκειμένου να είναι αποτελεσματικοί στη δράση τους. Χρειάζεται να είναι ενωμένοι εφόσον εργάζονται υπό παρόμοιες ανασφαλείς συνθήκες, ενώ πρέπει να πούμε πως πολλές φορές εργάζονται ταυτόχρονα σε περισσότερους από έναν εργοδότες (π.χ. σε ΔΙΕΚ και ταυτόχρονα σε Φροντιστήρια ΜΕ), γεγονός που καθιστά ακόμα πιο αναγκαία τα Σωματεία που καλύπτουν περισσότερους φορείς-δομές του κλάδου.

Β) Απολύτως καλοπροαίρετα και εκ των πραγμάτων, τίθεται το ερώτημα προς τον ΣΕΔΙΕΚ εφόσον αυτοαναγορεύεται στο μοναδικό εκπρόσωπο των εκπαιδευτικών ΔΙΕΚ, γιατί δεν κατάφερε να πραγματοποιήσει καν Γενική Συνέλευση λόγω έλλειψης απαρτίας, όταν δραστηριοποιείται κυρίως στην Αττική των 4 εκατομμυρίων κατοίκων και των χιλιάδων εκπαιδευτών ενηλίκων; Από πού ουσιαστικά αντλεί δύναμη ένα σωματείο χωρίς τα μέλη να συμμετέχουν στις Γενικές Συνελεύσεις για κρίσιμα ζητήματα όπως οι πληρωμές μας; Από το Facebook; Από πού;

Αντιγράφουμε από την ανακοίνωση του ΣΕΔΙΕΚ στις 16 Ιουνίου 2019 (αρ. πρωτοκόλλου 17/2019, [διαθέσιμη εδώ](#)):

«Την Τρίτη 11 Ιουνίου το Σωματείο Εκπαιδευτών Δημοσίων Ι.Ε.Κ. πραγματοποίησε Γενική Συνέλευση. Η εισήγηση του Δ.Σ. με ομόφωνη απόφαση ήταν να αποφασισθεί η κινητοποίηση με ακριβώς την ίδια μορφή που έγινε πέρυσι.

Δηλαδή: «Να μην παραδώσουμε βαθμολογίες μέχρι να πάρουμε στα χέρια μας υπογεγραμμένη Σύμβαση και από τον έτερο συμβαλλόμενο, δηλαδή το Ι.ΝΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ.»

Στη Γενική Συνέλευση όμως δεν υπήρξε Απαρτία, άρα και αδυναμία λήψης

Απόφασης για κινητοποιήσεις. Με δεδομένο ότι με βάση το Καταστατικό μας, Επαναληπτική Συνέλευση μπορούσαμε να πραγματοποιήσουμε μετά την 28 Ιουνίου, αποφασίσαμε να ζητήσουμε την γνώμη των Μελών μας με αποστολή Υπεύθυνης Δήλωσης με θεώρηση του γνησίου της υπογραφής τους, καταγράφοντας την άποψη τους. Και αυτή όμως η ενέργεια δεν είχε την απαιτούμενη συμμετοχή από τους Συναδέλφους.»

Μήπως η «νομιμοποίηση» του ΣΕΔΙΕΚ πηγάζει από μια διολίσθηση σε μια παλαιοκομματική αντίληψη, δυσφημιστική για τα Σωματεία και το συνδικαλισμό, που έχει να κάνει με προνομιακές σχέσεις με το εκάστοτε κυβερνών κόμμα; Μπορεί ναι, μπορεί και όχι (το ελπίζουμε!). Αντιγράφουμε και πάλι από την ίδια ανακοίνωση:

«Μετά την αδυναμία λήψης Απόφασης αναμένουμε πλέον τη νέα Πολιτική Ηγεσία για να επιδιώξουμε τη γρήγορη αποπληρωμή των Δεδουλευμένων μας αλλά και την επίλυση όλων των εκκρεμών προβλημάτων του κλάδου μας».

Θεωρούμε αυτό το δρόμο αδιέξοδο. Ο κομματικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός δεν πρόκειται να δώσει λύση, δεν έδωσε πραγματικά ποτέ λύση προς όφελος των εργαζομένων.

Η λύση για τους εργαζόμενους εκπαιδευτές των ΔΙΕΚ αλλά και συνολικά για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, δεν θα έρθει στους διαδρόμους των Υπουργείων από «αυτόκλητους και πεφωτισμένους» εκπροσώπους τους, με τους εκπαιδευτικούς απόντες. Δεν μπορεί να έρθει ούτε με τη λογική της απάθειας από την πλευρά των συναδέλφων και της παθητικής ανάθεσης σε «άλλους» για να δώσουν τη λύση.

Θεωρούμε πως είναι ανάγκη (όπως επανειλημμένα δημόσια έχει προτείνει ο ΣΙΕΛ Αχαΐας), χωρίς μικρομεγαλισμούς και περιχαράκωσεις, όλοι ενωμένοι οι εκπαιδευτικοί των ΔΙΕΚ να δώσουμε τη μάχη για την ανατροπή αυτής της κατάστασης.

Όλα τα πρωτοβάθμια Σωματεία που στα μέλη τους συγκαταλέγονται και εκπαιδευτές ΔΙΕΚ, ο ΣΕΔΙΕΚ, πρωτοβουλίες συναδέλφων από απομακρυσμένες περιοχές, πρωτοβουλίες συναδέλφων που δεν ανήκουν σε Σωματεία:

1) να οργανώσουμε κατά τόπους συνελεύσεις ώστε να τοποθετηθούν οι συνάδελφοι, δημοκρατικά να συζητήσουμε και συλλογικά να αποφασίσουμε

2) να υπάρξει έπειτα μια πανελλαδική συνέλευση με αντιπροσώπους από τις συνελεύσεις που θα πραγματοποιηθούν, η οποία να αποφασίσει το περιεχόμενο και τους τρόπους δράσης για την επίλυση των προβλημάτων μας, με πνεύμα ενωτικό, ώστε να αποτελέσει τη φωνή όλων των συναδέλφων

Με αυτόν τρόπο θα δώσουμε το πιο ωραίο μάθημα: ένα ενωτικό, μαχητικό μάθημα αξιοπρέπειας για τους εκπαιδευτές των ΔΙΕΚ από τους ίδιους τους εκπαιδευτές των ΔΙΕΚ.

Γιάννης Ζησιμόπουλος

Οικονομολόγος, PhD

Εκπαιδευτής ΔΙΕΚ Ναυπάκτου

Πρόεδρος του Συλλόγου Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών - ΣΙΕΛ Αχαΐας

Γιάννης Σουλές

Φιλολόγος, MSc

Εκπαιδευτής ΔΙΕΚ Πάτρας και Μεσολογίου

Μέλος του Συλλόγου Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών - ΣΙΕΛ Αχαΐας